

Epistola lui Iacov – Lecția 11



Beneficiile încrederii în Domnul



Iacov 5:7-12



“Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțelegem ce înseamnă să ai îndelungă răbdare
- ✓ Să înțelegem chemarea noastră de a-l reflecta pe Dumnezeu către cei din jurul nostru

Paragraful pe care îl studiem în această lecție este în mod evident legat de cele precedente. Cuvântul “dar” (fiți *dar* îndelung răbdători) ne arată că îndemnul din versetul 7 este consecința a ceea ce s-a spus în versetele anterioare. Un lucru evident atunci când citim contextul mai larg este că *atmosfera* textului se schimbă odată cu versetul 7. Iacov 4:1 – 5:6 are un ton profetic, conținând cuvinte de avertizare, anunțarea judecății și chemări la pocăință. Am văzut cum Iacov îi mustră și avertizează pe cei care fac din bogăție sau din lipsa ei un motiv pentru a păcătui. Dar începând cu versetul 7, tonul lui Iacov devine mai blând iar cuvintele sale sunt mai degrabă încurajatoare și pline de compasiune. Acum se adresează cu precădere celui care suferă nedreptatea și nu celui care nedreptățește.

v. 7a– Îndemn la îndelungă răbdare

- 1) Textul nostru începe cu un îndemn **la îndelungă răbdare** urmat de câteva ilustrații prin care Iacov își motivează destinatarii să manifeste această trăsătură de caracter. Dar una din cele mai puternice motivații ține chiar de termenul *îndelungă răbdare*. În Vechiul Testament, această caracteristică îi este atribuită doar lui Dumnezeu (vezi Psalmul 145:8 ; Ioel 2:13 ; Naum 1:3). Ce putem învăța despre ce înseamnă să fii îndelung răbdător din modul în care s-a raportat Dumnezeu la poporul Israel în vechime?
- 2) În viața de zi cu zi, noi folosim termenul *răbdare* ca referindu-ne la o stare temporară pe care trebuie să o avem până se rezolvă o anumită situație negativă. Odată ce situația s-a remediat, nu mai avem nevoie de răbdare. Iacov vorbește de o *îndelungă răbdare*. Care este *finalul* la care face el referire? Cum se va rezolva situația datorită căreia avem nevoie de îndelungă răbdare?

v. 7-11 3 Ilustrații care susțin îndemnul

- 3) Ce putem învăța despre îndelungă răbdare din ilustrația cu plugarul? În răspunsul tău, ține cont de câteva caracteristici ale muncii unui plugar:
 - ❖ Plugarul depinde de intervenția lui Dumnezeu pentru a se bucura de rod

- ❖ Plugarul nu așteaptă această intervenție în mod pasiv – el lucrează pământul și îl pregătește.

În viața noastră răbdarea se manifestă în două moduri strâns legate între ele. În primul rând, răbdarea are de-a face cu stăpânirea de sine – o reținere din a încerca să ne răzbunăm, să întoarcem rău pentru rău; o așteptarea a intervenției lui Dumnezeu. În al doilea rând, răbdarea are și o valență pozitivă – aceea de perseverare în mijlocul suferinței. Acest al doilea sens este subliniat și în Galateni 6:9 - *Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.* În Evrei 12:3 acest aspect activ al răbdării este motivat de exemplul Domului Isus - *Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.*

- 4) Ce putem învăța de la proroci cu privire la răbdare? Deși aveau un mesaj deosebit de important de adus, de multe ori cuvintele lor erau primite cu nepăsare sau chiar ostilitate. Cum au reușit aceștia să persevereze în ciuda împotrivirilor?
- 5) Care a fost pilda de suferință a lui Iov? Ce poți învăța din exemplul lui? Cum a dovedit Dumnezeu, în viața lui Iov, faptul că este *plin de milă și de îndurare*?
- 6) Privind la răbdarea de care Iov și profeții au dat dovadă în mijlocul suferințelor, înțelegem că Dumnezeu apreciază această calitate în viața credinciosului. Care sunt domeniile din viața ta în care ai cea mai mare nevoie de răbdare? Cum te ajută adevărurile învățate în acest pasaj în aceste situații?

Pasajul în dreptul căruia ne-am oprit în lecția noastră se încheie cu un verset care, aparent nu are legătură cu îndemnul la răbdare: *Mai presus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci "da" al vostru să fie "da"; și "nu" să fie "nu", ca să nu cădeți sub judecată.*

Oare care este cauza pentru care dăm înapoi de la cuvântul dat și nu ne ținem promisiunile? Nu cumva chiar lipsa de *răbdare*? Este posibil ca o înțelegere pe care am făcut-o cu cineva să fie spre paguba noastră. Când realizăm acest lucru, pentru că nu suntem gata să suportăm consecințele, să *răbdăm*, dăm înapoi și călcăm porunca dată chiar de Isus Hristos: *da-ul vostru să fie da și nu-ul vostru să fie nu* (Matei 5:33-37).

Dacă trăim cu așteptarea venirii Domnului Isus, atunci vom pune mai mult preț pe caracter decât pe profit, pe oameni mai mult decât pe lucruri. Vom fi gata să răbdăm nedreptatea și să suferim pierderea, știind că Domnul veghează asupra noastră și El va răsplăti.

Dar motivul principal pentru care suntem chemați la îndelungă răbdare nu este răsplata pe care o vom primi la final. Cea mai mare onoare este ca prin faptele noastre și prin modul în care reacționăm să îl putem arăta lumii pe Dumnezeu. Dumnezeu este îndelung răbdător – El așteaptă cu răbdare ca oamenii să se întoarcă la El. Dragostea lui pentru oameni se arată prin noi, în măsura în care caracterul nostru îl reflectă pe El.